

Bijbels perspectief

Woord van de week

Colossenzen 3:4

Wanneer Christus verschijnt, die ons leven is, zult ook gij met Hem verschijnen in heerlijkheid.

Wat allereerst opvalt ten aanzien van dit tekstvers is de stelligheid die het ademt. Er lijkt geen enkele ruimte voor twijfel als het gaat om wat inhoudelijk door Paulus gezegd wordt. Vrij weergegeven neerkomend op: als Jezus Christus terugkomt - verschijnt in heerlijkheid - dan zal ook degene die tot Hem behoort met Hem in heerlijkheid verschijnen - 'ook gij', zegt Paulus. Met andere woorden, wij mogen uitzien naar het delen in zijn heerlijkheid op het moment van de wederkomst! Dat dit, de parousia van Christus, wel een heel bijzonder moment is, wordt uitgedrukt in het 'met Hem verschijnen'. Het 'met Hem' bevestigt wat Paulus elders over dat moment zegt, namelijk, het vooraf aan dat moment opgenomen worden Hem tegemoet in de lucht (1 Thess. 4:17). Iets dat het leven van de eerste christengemeente duidelijk bepaalde en haar ernaar deed verlangen en uitkijken.

Het gekozen tekstvers heeft dan ook vast en zeker bij de Colossenzen dat verlangen aangewakkerd! Hen zal dan het opmerkelijke tussenzinnetje in dit tekstvers zeker niet zijn ontgaan. Je leest er vrij gemakkelijk overheen. Maar qua inhoud en betekenis mogen ook wij dit tussenzinnetje best eens goed op ons laten inwerken. Want wat daarin gezegd wordt, is namelijk bepalend voor de genoemde stelligheid die het tekstvers uitademt. In dit tussenzinnetje is de stelligheid geworteld! Zoals, in het licht van de te verwachten wederkomst, de Colossenzen als eerste lezers van dit tekstvers gedwongen werden zich af te vragen of Christus inderdaad per dag hun leven was, moeten ook wij ons dat afvragen. Ben ik *in* Christus en is Hij *in* mij? En dat is een conditie die niet aan tijd of plaats is gebonden. Paulus gebruikt niet voor niets 'leven' daarmee doelend op heel ons bestaan. Is dat volkomen op Hem betrokken? Bepaalt Hij mijn leven?

Dat komt wel heel dichtbij, niet waar? Dan komt vlees tegenover Geest en worden we geconfronteerd met koning/koningin 'ik'. Best mogelijk dat onder andere de Colossenzen - en sowieso heel de eerste christengemeente - juist door hun verwachting van de spoedige wederkomst van Christus zich meer bewust waren van de geladenheid van het tussenzinnetje. Maar net als wij moesten ook zij de keuze maken van afzien van zichzelf, sterven aan het eigen IK. En dus, hadden zij hier echt geen streepje voor! Zij hadden dezelfde rechten als wij nu: delen in zijn heerlijkheid, maar ook dezelfde plichten: Christus per dag leven. Dat wij evenals zij de relatie tussen de beiden beseffen, meer nog, er met het oog op de spoedig te verwachten wederkomst ernst mee maken - ook gij! Dat Hij, Jezus Christus zich in ons herkent!

Gebed

Wat een grandioos vooruitzicht dat wij, wanneer U verschijnt, met U mogen verschijnen in heerlijkheid. Geef dat U zich in ons zult kunnen herkennen, U daarom hier en nu, tot en met dat moment, ons leven bent. U kennen, uit en tot U leven, U die de zin bent van alle tijd! Amen.